

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 5To/3/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8321010484
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 03. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Rešatková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2023:8321010484.5

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z jeho predsedu JUDr. Evy Rešatkovej a sudcov JUDr. Vladimíra Monoka a JUDr. Petra Tobiaša na verejnom zasadnutí konanom dňa 29.03.2023 v Prešove takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. poriadku z a m i e t a odvolanie obž. ml. E. L. proti rozsudku Okresného súdu Humenné sp. zn. 1T/64/2021 zo dňa 16.05.2022.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Humenné sp. zn. 1T/64/2021 z 16.05.2022 bol obžalovaný ml. E. L. uznaný vinným z prečinu neoprávneného používania cudzieho motorového vozidla podľa § 216 ods. 1 Tr. zákona na tom skutkovom základe, že

- dňa 31. mája 2020 v čase okolo 23:30 hodine si bez vedomia a súhlasu K. V. vzal kľúče od jeho osobného motorového vozidla značky Škoda Octavia, evidenčné číslo F výrobné číslo V rok výroby 2008, modrej farby v hodnote 1.841,- Eur s DPH, ktoré mal položené na stole v podniku Crystal na ulici Hviezdoslavovej v Humennom, následne išiel na parkovisko nachádzajúce sa vedľa uvedeného podniku a kľúčom si vozidlo otvoril, do vozidla nasadol a následne toto viedol smerom na ulici Štefániková v Humennom, kde bol zastavený hliadkou Mestskej polície Humenné,

za čo mu bol podľa § 216 ods. 1 Tr. zákona s použitím § 38 ods. 2, § 117 ods. 1 Tr. zákona uložený trest odňatia slobody vo výmere 3 mesiacov, výkon ktorého mu bol podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zákona podmiennečne odložený a podľa § 119 ods. 1 Tr. zákona mu bola určená skúšobná doba na 1 rok.

Podľa § 61 ods. 1, 2 Tr. zákona a § 112 ods. 1 Tr. zákona mu bol uložený aj trest zákazu činnosti spočívajúci v zákaze viesť motorové vozidlá všetkých skupín, na ktoré je potrebné vodičské oprávnenie, na 2 roky.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie obžalovaný ihneď po jeho vyhlásení, pričom v dodatočne predložených dôvodoch odvolania po rekapitulácii výrokov napadnutého rozsudku skonštatoval obsah jeho výpovede z prípravného konania s poukázaním na neskoršiu výpoveď, v ktorej vypovedal inak, k čomu došlo po porade s jeho obhajcom, podľa ktorého po priznaní sa ku skutku mal dostať iba peňažný trest alebo trest povinnej práce. Po doručení trestného rozkazu však zistil, že mu bol uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá. Súd nepripustil vykonanie výsluchu svedkyne M. L. a tým bolo porušené jeho právo na obhajobu. Na hlavnom pojednávaní bola prečítaná jeho výpoveď z prípravného konania za účasti jeho predchádzajúceho obhajcu, z ktorej vyplynulo, že po zavolaní sestry a oznámení, že sa niečo stalo so starou mamou, sa zľakol a mal vziať kľúče od auta K. V., ktorého mal poznať z videnia, ten mu súhlas na použitie vozidla nedal. K rozporom medzi prečítanou výpoveďou z prípravného konania a výpoveďou na hlavnom pojednávaní sa vyjadril, že sa bál rodičov a predchádzajúci advokát

mu prisľúbil, že z toho nič nebude, tak vypovedal, ako to je vyššie uvedené. Pravdivé je však to, že H. O. zobral kľúče od auta. Na hlavnom pojednávaní bola prečítaná výpoveď R. V., ktorý sa vyjadril, že nevedel, že mu obžalovaný zobral kľúče od vozidla, nedal mu na to súhlas, po incidente sa mu J. L. ospravedlnil. Súd mu na hlavnom pojednávaní odmietol vykonať dôkaz výsluchom svedka M. O. a M. Z. dôvodiac, že nejde o okolnosť, ktorá je podstatná pre rozhodnutie, poukazujúc pritom na uznesenie NS SR sp. zn. 2Tdo/48/2015, avšak s týmto odôvodnením súdu sa nestotožnil, pretože podľa jeho názoru navrhnuté dôvody boli spôsobilé zmeniť skutkový stav plynúci z jeho výpovede z prípravného konania. Je toho názoru, že obžaloba prokurátora nie je dôvodná. Navrhol preto, aby odvolací súd vyhovel jeho odvolaniu a zrušil rozhodnutie súdu prvej inštancie a vrátil mu vec na nové prejednanie a rozhodnutie.

Na podklade takto riadne a včas podaného odvolania obžalovaným ako osobou na to oprávnenou krajský súd v zmysle § 317 ods. 1 Tr. poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť výrokov napadnutého rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť konania, ktoré im predchádzalo, prihliadajúc pri tom i na chyby odvolaním nevytýkané, pokiaľ by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1, a zistil, že odvolanie nie je dôvodné.

V prvom rade odvolací súd konštatuje, že verejné zasadnutie vykonal v neprítomnosti obžalovaného, ktorého neúčasť síce obhajca ospravedlnil pre jeho práceneschopnosť, avšak odvolací súd jeho ospravedlnenie neakceptoval. Vo veci bol nariadený štvrtý termín verejného zasadnutia v poradí, pričom obžalovaný sa ani jedného z nich nezúčastnil, keďže sa zakaždým ospravedlnil predložením lekárskeho potvrdenia. Na verejné zasadnutie nariadené na deň 15.02.2023 obžalovaný predložil lekárske potvrdenie od H.. P., z ktorého vyplynulo, že je toho času práceneschopný s diagnózou H81.8 a jeho zdravotný stav mu neumožňuje sa zúčastniť pojednávania pred krajským súdom bez ohrozenia života a zdravia. Lekárske potvrdenie odvolací súd vyhodnotil ako nedostatočné, pretože z ďalšej lekárskej správy lekárky, ktorá vystavila lekárske potvrdenie vyplýva, že obžalovaný nebol na žiadnom ORL vyšetrení, o ktoré sa opierala diagnóza, a vôbec na lekárskom vyšetrení ošetrení ako takom, keďže tento zdravotnícky výkon nemá obvinený vôbec evidovaný, čo vyplýva z predloženého výpisu VŠZP z účtu poistenca E. L.. Dňa 01.03.2023 obžalovaný ospravedlnil svoju neúčasť opäť zdravotným stavom, ktorý mu neumožňoval zúčastniť sa verejného zasadnutia, zdravotnícke výkony síce zodpovedajú výpisu z účtu poistenca, avšak aj toto lekárske potvrdenie napokon vyhodnotil odvolací súd ako nedôveryhodné, pretože hoci obžalovaný podľa správy H.. O. mal mať pokojový režim s doporučenou kontrolou v ambulancii o 3 týždne, tak doma sa nenachádzal, bol odcestovaný v Anglicku a lekárskej kontroly sa nezúčastnil. Uvedené vyplýva zo správ polície z 13.03.2023 a 16.03.2023, ako aj zo správy zaslanej zo Sociálnej poisťovne. Verejného zasadnutia sa obžalovaný nezúčastnil ani dňa 15.03.2023, pričom ho obhajca ospravedlnil opäť pre pretrvávajúce zdravotné ťažkosti a dodatočne dňa 28.03.2023 predložil lekárske potvrdenie zo dňa 15.03.2023 od H.. J., že sa nebol schopný bez ohrozenia života a závažného zhoršenia zdravotného stavu úkonu súdu zúčastniť. Je ťažko uveriteľné, že obžalovaný sa dňa 15.03.2023 osobne zúčastnil lekárskeho vyšetrenia, ak dňa 13.03.2023 a 16.03.2023 sa nikto v mieste bydliska nezdržoval, celá rodina bola odcestovaná v Anglicku, pritom práceneschopnosť vystavená H.. P. dňa 08.03.2023 mu bola dňa 15.03.2023 aj ukončená. Je teda evidentné, že H.. J. nebola všeobecnou lekárkou obžalovaného dňa 15.03.2023, a preto doklad bol vystavený až po návrate obžalovaného z Anglicka a to účelovo. Aj ospravedlnenie obžalovaného na verejné zasadnutie dňa 29.03.2023 odvolací súd posúdil ako účelové, pretože aj keď obžalovaný predložil doklad o práceneschopnosti, tento nemožno považovať za platný doklad, keďže nie je v evidencii nezamestnaných a nemá nárok na vystavenie dočasnej práceneschopnosti, čo vyplýva zo správy Sociálnej poisťovne. Okrem toho obžalovaný nepredložil potvrdenie, že mu zdravotný stav neumožňuje zúčastniť sa verejného zasadnutia.

Odvolací súd konal aj v neprítomnosti obhajcu obžalovaného ním zvoleného. Vzhľadom na marenie úkonov súdu, na ktorom participoval i jeho obhajca tým, že sa nezúčastňoval verejných zasadnutí, bol obžalovanému dňa 01.03.2023 ustanovený náhradný obhajca E.. J. J.. Obhajca E.. F. R. sa síce ospravedlnil z neúčasti na verejnom zasadnutí dňa 29.03.2023 kolíziou s inými súdnymi pojednávaniami, ale stalo sa tak dňa 28.03.2023 o 16,09 hod., teda po pracovnej dobe. Upovedomenie o termíne verejného zasadnutia prevzal obhajca dňa 22.03.2023, preto ospravedlnenie jeho neúčasti nebolo súdom akceptované, keďže tak neurobil včas, keďže z predložených predvolaní je zrejmé, že tieto boli vyhotovené dňa 31.01.2023 a 01.02.2023 a teda v deň doručenia upovedomenia už musel mať o nich vedomosť. Za daných zistení odvolací súd mal splnené podmienky na vykonanie verejného zasadnutia v

prítomnosti náhradného obhajcu a v neprítomnosti obžalovaného a jeho obhajcu (NS SR 6Tdo/58/2018, 3Tdo/43/2015).

Konajúci súd vykonal hlavné pojednávanie za účasti obžalovaného a jeho obhajcu, ktorý v záverečnej reči namietal procesnú účinnosť dôkazov z prípravného konania. K uvedenej námietke však odvolací súd uvádza, že obžalovaný mal od začiatku trestného stíhania ustanoveného obhajcu, pretože obvinenie mu bolo vznesené uznesením z 31.10.2020 pre prečin podľa § 216 ods. 1 Tr. zákona za skutok spáchaný dňa 31.05.2020 a opatrením z 03.11.2020 mu bol ustanovený obhajca v tejto veci. Dňa 26.11.2020, kedy bol pri výsluchu obžalovaného prítomný jeho obhajca, obžalovaný nevypovedal. Dňa 03.12.2020 bol obžalovanému zvolený obhajca, ktorý bol pri jeho výsluchu dňa 19.07.2021. Toho istého dňa bol vykonaný aj výsluch poškodeného R. V. za účasti obhajoby, ide teda o kontradiktórne vykonaný výsluch poškodeného. Uvedené úkony prípravného konania sú tak procesne účinné a možno o ne opierať skutkový stav.

U obžalovaného nebolo zistené porušenie práva na obhajobu. Obžalovaný v konaní pred súdom bol vypočutý ku skutku, mal možnosť sa vyjadriť k vykonaným dôkazom a navrhovať doplnenie dokazovania, čo aj využil prostredníctvom svojho obhajcu. Samotná skutočnosť, že jeho návrh na vykonanie ním navrhovaných dôkazov bol odmietnutý, nezakladá porušenie práva na obhajobu, pokiaľ konajúci súd náležitým spôsobom odôvodní svoj postup (primerane II.ÚS 258/2012). V tejto súvislosti odvolací súd dáva do pozornosti, že pre rozhodnutie o ne/vine sa síce vykonáva dokazovanie a to aj v rámci preverenia obrany obvineného, avšak súd je oprávnený stanoviť rozsah dokazovania so zreteľom na jeho obsah a objasnenie skutkových okolností, ktoré sú vymedzené obžalobou. Hoci obžalovaný má právo vypočúvať svedkov alebo dať vypočuť svedkov nielen proti sebe ale aj vo svoj prospech, čo je podstata zásady rovnosti strán, toto právo nie je absolútne. Predloženie zrozumiteľných argumentov konajúcim súdom, pre ktoré považoval výsluch navrhnutých svedkov za málo významný až nepodstatný, tak napĺňa zákonný postup súdu bez porušenia obhajobných práv obžalovaného.

K navrhovaným dôkazom - k výsluchu svedkov M. Z. a M. O. konajúci súd uviedol v odôvodnení napadnutého rozsudku, že tieto by neboli spôsobilé zmeniť skutkový stav plynúci z výpovede obžalovaného z prípravného konania a poškodeného R. V.. Obžalovaný sa priznal v prípravnom konaní ku spáchaniu skutku a potvrdzoval aj výpoveď poškodeného. V obidvoch výpovediach obžalovaného a poškodeného bol súlad v tom, že sa obžalovaný poškodenému po incidente ospravedlnil a teda nešlo o vymyslené okolnosti tak, ako sa to snažil prezentovať obžalovaný v konaní pred súdom.

S odmietnutím vykonať výsluchy menovaných svedkov sa odvolací súd stotožnil a dopĺňa ho o dôvody, že od spáchania skutku bol obžalovaný v prípravnom konaní opakovane vypočutý za prítomnosti obhajcu, pri prvom výsluchu využil svoje právo a nevypovedal, pri druhom výsluchu, kedy sa obžalovaný priznal, že kľúče poškodenému R. V. zobral bez jeho súhlasu, neuvádzal, aby do auta nasadli s ním aj iné osoby, pričom švagra M. F. zavolať až po tom, čo bol zastavený políciou, aby vozidlo odstavil na parkovisku, keďže on v ďalšej jazde nemohol pokračovať. Jeho tvrdeniu, že do auta nasadol sám, zodpovedá aj správa o výsledku objasňovania priestupku na úseku cestnej premávky spísanej dňa 31.05.2022, v ktorej nie je zaznamenaný žiadny svedok priestupku. Úradný záznam z 31.05.2022 síce nie je dôkazom, odvolací súd naň poukazuje už len pre doplnenie, že ani z neho neplynie informácia o prítomnosti ďalšej osoby v motorovom vozidle, ktorú by mohli orgány činné v trestnom konaní vypočuť ako svedka. Tieto dôkazy vo svojom súhrne potom opodstatňujú správnosť záveru konajúceho súdu, že navrhnuté výsluchy svedkov nie sú dôkazmi spôsobilými zmeniť skutkové závery. Okrem toho je potrebné dať do pozornosti, že obžalovaný prvýkrát túto obranu uplatnil až na hlavnom pojednávaní dňa 24.01.2022, pretože vo svojich výpovediach a ani v odpore proti trestnému rozkazu účasť ďalšej osoby na posudzovanom konaní neuvádzal. Tento návrh na doplnenie dokazovania je účelovým v snahe vyvinieť sa sledujúc tým, aby obžalovanému nebol uložený trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel, k čomu sa obžalovaný sám vyjadril. Rozsah dokazovania preto aj odvolací súd považoval za postačujúci. Na tomto závere nemôže nič zmeniť ani čestné prehlásenie predložené obhajobou v odvolacom konaní, pretože tvrdenia v ňom M. O. nekorešponujú výpovedi svedka poškodeného R. V.. Ide predovšetkým o tvrdenie, že ho volal poškodený, aby mu odviezol auto domov, keďže poškodený uviedol, že auto mu odviezol V. D.. Aj odmietnutie návrhu vykonať výsluch starej matky obžalovaného v postavení svedkyne M. L. je v súlade s procesným predpisom. Menovaná sa totiž na mieste trestného činu nenachádzala a objasňovanie okolností, či v ten večer o 01,00 hod spadla lebo nie, nemá podstatný význam pre ustálenie skutkových zistení.

Ustálenému skutkovému stavu niet čo vytknúť. Konajúci súd vykonané dôkazy vyhodnotil logicky, vo vzájomných súvislostiach a skutkové okolnosti ustálil na podklade výpovedí obžalovaného a poškodeného, pričom nimi uvádzané skutočnosti boli objektivizované listinnými dôkazmi a to trestným oznámením podaným poškodeným dňa 04.08.2020, priestupkovým spisom OR PZ v Humennom, OO PZ Humenné, vedeným pod ČVS :

ORPZ-HE-OPP3-438/2020-P, predovšetkým správou o výsledku objasňovania priestupku na úseku cestnej dopravy, z ktorej vyplynulo, že ml. E. L. viedol osobné motorové vozidlo evidenčného čísla F dňa 31.05.2020 o 01,00 hod. po ulici Štefánikovej v Humennom bez vodičského oprávnenia a platných dokladov od motorového vozidla, pričom ako svedok nie je nikto uvedený v tejto správe. Na to poukázal odvolací súd už v súvislosti s posúdením dôvodnosti ne/vykonať výsluch svedkov M. O. a M. Z. na návrh obžalovaného. Okrem toho je potrebné uviesť, že obžalovaný ani nepopieral, aby vozidlo v kritickú dobu viedol.

Podstatným pre uznanie viny obžalovaného je okrem vyššie uvedeného i výpoveď poškodeného R. V., z ktorej vyplýva, že obžalovaný sa mu sám priznal, že zobral kľúče od jeho auta a jazdil s ním, a aj sa mu ospravedlnil, ktorá skutočnosť plynie z jeho výpovede zo dňa 19.07.2021 (čl. 125), ktorá bola vykonaná za účasti obhajcu obžalovaného a prečítaná na hlavnom pojednávaní po splnení zákonných podmienok.

Správne konajúci súd vyhodnotil zmenu výpovede obžalovaného ako účelovú v snahe vyhnúť sa trestu zákazu činnosti. Obžalovaný totiž priznal spáchanie skutku a podrobne ho popísal, pričom tvrdenia v jeho priznávajúcej výpovedi sú objektivizované nezávislou výpoveďou poškodeného, ktorý tvrdil, že sedel v bare a na stole mal kľúče od auta. V zhode s touto výpoveďou poškodeného vypovedal aj obžalovaný dňa 19.07.2021 v prípravnom konaní za prítomnosti svojho obhajcu, kedy sám uvádzal, že kľúče od auta zobral zo stola. V neposlednom rade je potrebné prihliadať i na nelogické tvrdenie obžalovaného pred súdom dňa 24.01.2022 spočívajúce v tom, že sa zľakol, keď mu telefonicky oznámila sestra, že babka spadla, a preto si sadol za volant, aby vrátil auto, na ktorom dovtedy jazdil M. O., späť pred bar. Oznámenie o možnom spôsobe si poranenia jemu blízkej osoby nemá žiadny súvis s vedením motorového vozidla cudzou osobou, pri ktorej mal obžalovaný v aute sedieť.

Za daných zistení ani odvolací súd nemal pochybností, že skutok sa stal a spáchal ho obžalovaný. Skutok je prečinom a konaním obžalovaného boli naplnené všetky znaky skutkovej podstaty trestného činu neoprávneného používania cudzieho motorového vozidla podľa § 216 ods. 1 Tr. zákona. Odvolací súd posudzoval v zmysle § 95 ods. 2 Tr. zákona aj materiálnu stránku konania obžalovaného, či jeho závažnosť nie je malá. Vychádzal pritom zo zistenia, že u obžalovaného nejde o ojedinelé konanie, ktoré by vzhľadom na osobu obžalovaného, jeho doterajší spôsob života ako aj na spôsob spáchania činu, bolo možné vyhodnotiť závažnosť jeho protiprávneho konania ako malú. U obžalovaného došlo v relatívne krátkej dobe k druhému obdobnému konaniu, keď trestná vec, predmetom ktorej bol skutok spáchaný obžalovaným dňa 16.09.2019 posúdený ako neoprávnené užívanie cudzieho motorového vozidla podľa § 216 ods. 1 Tr. zákona, bola odložená, keďže absentoval súhlas na trestné stíhanie obžalovaného zo strany jeho starého otca. Práve pre opätovné spáchanie protiprávneho konania odvolací súd uzavrel, že závažnosť konania obžalovaného je vyššia ako malá a teda ide o prečin.

Následne odvolací súd preskúmaval aj výrok o treste, ktorý napádal obžalovaný považujúc ho za neprimerane prísny v prípade uznania viny predovšetkým z dôvodu, že za priestupok podľa § 22 ods. 1 písm. c) bod 1., písm. m) zák. SNR č. 372/1990 Zb. spáchaný dňa 31.05.2020 mu bol rozhodnutím OR PZ v Michalovciach pod č. ORPZ-MI-ODI2-286/2020-P zo dňa 26.10.2020 uložený zákaz činnosti viesť motorové vozidlá na dobu 12 mesiacov a pokuta vo výške 300,- eur a teraz po uplynutí dvojročnej doby mu bol opätovne za konanie spáchané dňa 31.05.2020 uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá na dobu 2 rokov.

Konajúci súd pri ukladaní trestu prihliadal na závažnosť činu, na neexistenciu poľahčujúcich a priťažujúcich okolností, na osobu páchatela, jeho pomery a možnosti jeho nápravy, a tiež na účel trestu, po zvážení ktorých uložil obžalovanému trest odňatia slobody vo výmere 3 mesiacov s podmieneným odkladom jeho výkonu na 12 mesiacov za súčasného uloženia trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá na dobu 2 rokov so zreteľom na charakter trestnej činnosti. Takto uložený trest, ktorý nie je prekážkou pri príprave na povolanie obžalovaného mladistvého, považoval konajúci súd za najvhodnejší

na dosiahnutie účelu trestu, ktorým je primárne prevýchova obžalovaného a ochrana spoločnosti pred ním.

Odvolačný súd sa stotožnil so záverom konajúceho súdu, že obžalovanému nič nepriťažovalo, ale ani nepoľahčovalo. Skutočnosť, že obžalovaný spáchal priestupok dňa 16.09.2019 na úseku cestnej premávky tým, že viedol motorové vozidlo bez vodičského oprávnenia, bolo potrebné hodnotiť v súvislosti s prerokúvaným skutkom, pretože týmto konaním obžalovaný spáchal nielen prečin, ale opätovne aj ten istý priestupok na úseku cestnej premávky, keď viedol motorové vozidlo bez vodičského oprávnenia, v dôsledku čoho jeho predchádzajúci život nemožno hodnotiť ako bezúhonný.

Obžalovaný doposiaľ ale súdne trestaný nebol, z miesta bydliska je hodnotený všeobecne, vedený v evidencii sociálnej kurately nebol, z čoho možno usudzovať, že možnosti nápravy obžalovaného sú priaznivé, hoci obžalovaný sa opätovne dopustil obdobného protiprávneho konania v relatívne krátkej dobe, po uplynutí cca 9 mesiacov.

Odvolačný súd zvažoval zmiernenie trestu, za tým účelom si vyžiadal novú evidenciu správnych deliktov a priestupkov, z ktorej ale vyplynulo, že obžalovaný aj napriek prebiehajúcej trestnej stíhaniu dňa 08.04.2022 spáchal priestupok proti občianskemu spolunažívaniu, dňa 09.10.2022 viedol motorové vozidlo bez dokladov a dňa 21.10.2022 opätovne viedol motorové vozidlo bez dokladov, pritom aj dňa 23.09.2022 spáchal priestupok v cestnej premávke.

Pri posúdení primeranosti uloženého trestu obžalovanému ako mladistvému páchatelovi, rozumovo ale vyspelému, keďže skutok spáchal krátko pred dovŕšením veku dospelosti, prihliadal nielen na spôsob spáchania činu a jeho následok, ale aj zavinenie, pohnútku, priťažujúce a poľahčujúce okolnosti, na osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosť jeho nápravy. Je faktom, že protiprávne konanie nie je vysoko závažné, avšak hodnotenie správania sa obžalovaného pred a po spáchaní prečinu a jeho postoja k trestnému činu, ktorého spáchanie popiera a neľutuje ho, nie je veľmi priaznivé. Už len samotná skutočnosť, že obžalovaný počas trestného stíhania spáchal ďalšie tri priestupky na úseku cestnej premávky, umožňujú predpokladať, že k dosiahnutiu nápravy obžalovaného dôjde ťažšie, keďže naďalej nerešpektuje spoločenské normy. Aj jeho obštrukčné správanie počas súdneho konania, ak predkladal klamlivé potvrdenia o jeho nepriaznivom stave, poukazuje na úmyselné negovanie výzvy súdu, čo je prejavom jeho ľahostajného postoja k vlastnej trestnej činnosti. Na uvedené poukazuje odvolací súd aj z toho dôvodu, pretože účelom trestu nie je len zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni trest v páchaní trestnej činnosti, ale sankcia má súčasne vytvoriť podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne odradiť iných od páchania trestných činov. Ak sa má zabezpečiť účel trestu u páchatela, ktorý ignoruje spoločenské normy, aj keď nižšej závažnosti, prichádza do úvahy uloženie takého trestu, na ktorom by mal spoluúčast' svojim správaním a počas výkonu ktorého by bol ním cielene vedený dodržiavať spoločenské normy. V rámci zákonnej ponuky druhu trestov konajúci súd nemal veľa možností k dispozícii, pretože pre absenciu súhlasu obžalovaného nebolo možné mu uložiť alternatívny trest povinnej práce. Obžalovaný nepracuje, nemá svoj zdroj príjmu a pokiaľ má byť trestom postihnutý páchatel, nie jemu blízke osoby, ukladanie peňažného trestu nemá zmysel, pretože by ho zaň zaplatili rodičia alebo starí rodičia. Do úvahy tak prichádzalo uloženie trestu zákazu činnosti a výchovný trest odňatia slobody s podmieneným odkladom jeho výkonu, prípadne ich kombinácia, keďže ostatné alternatívne tresty by nespĺnili svoj účel a preto ich uloženie nebolo opodstatnené.

Obžalovaný sa dopustil protiprávneho konania v súvislosti s vedením motorového vozidla, preto odvolací súd posudzoval primeranosť trestu, ktorý bol uložený v kombinácii. Uloženie trestu odňatia slobody s jeho podmieneným odkladom je trestom prevýchovným, v rámci ktorého bude musieť obžalovaný mať na ňom svoju spoluúčast' a preukázať, že vie dodržiavať právne normy. Obžalovaný totiž počas skúšobnej doby, aby nedošlo k výkonu tohto trestu, bude musieť dodržiavať spoločenské normy a viesť riadny život. Je preto len na jeho rozhodnutí, či tieto podmienky dodrží, inak bude súd rozhodovať o výkone podmienčne odloženého trestu odňatia slobody. Uloženie trestu zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel všetkých druhov vo výmere 2 rokov má tiež svoje opodstatnenie, pretože obžalovaný sa tohto konania dopustil druhýkrát, pričom aj po spáchaní teraz prerokúvaného prečinu obžalovaný spáchal ďalšie tri priestupky v súvislosti s vedením motorového vozidla. Aj pre správanie obžalovaného odvolací súd uzavrel, že i tento druh trestu a jeho výmera má svoj význam pre naplnenie účelu trestu.

S návrhom obžalovaného upustiť v jeho prípade od potrestania postupom podľa § 98 Tr. zákona sa odvolací súd nestotožnil, pretože neboli na takýto postup splnené podmienky. Ako je to už vyššie spomenuté, obžalovaný sa opätovne dopustil konania, ktorý bol predtým posúdený ako priestupok a k trestnému stíhaniu pre prečin podľa § 216 ods. 1 Tr. zákona nedošlo len z dôvodu, že poškodený, starý otec obžalovaného, nedal k tomu súhlas. Prvým predpokladom pre aplikáciu inštitútu upustenia od potrestania je, že mladistvý spáchanie prečinu ľutuje a prejavuje účinnú snahu po náprave. Ak obžalovaný popieral pred súdom, aby trestný čin spáchal, nesplnil tak základnú podmienku pre upustenie od potrestania. Napokon ani povaha spáchaného prečinu pre opätovné spáchanie obdobného protiprávneho konania neumožňuje uzavrieť, že možno dôvodne očakávať, že už prejednanie veci pred súdom postačí na jeho nápravu. Ak obžalovaného neodradilo od opätovného spáchania protiprávneho činu uloženie pokuty za priestupok vo výške 300,- eur, z toho možno usúdiť, že prerokovanie jeho veci pred súdom by nezabezpečilo účel trestu, ktorým je náprava páchatel'a. Nemožno tiež opomenúť postoj obžalovaného k spáchanému prečinu, ak počas odvolacieho konania sa obštrukčne správal a predkladal lekárske správy o zdravotnom stave, ktorý mu neumožňoval zúčastniť sa verejného zasadnutia, hoci jeho zdravotný stav podľa posudkového lekára Sociálnej poisťovne mu umožňoval zúčastniť sa konania na súde. I tento postoj poukazuje na to, že obvinený snahu po účinnej náprave neprejavuje.

To boli podstatné dôvody, pre ktoré odvolací súd odvolanie obžalovaného posúdil ako nedôvodné a ako také ho postupom podľa § 319 Tr. poriadku zamietol.

Rozhodnutie bolo prijaté jednomyseľne.
jednomyseľne

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.